

Poldernimf

Jaargang 21
Nummer 1

De Poldervlieg
Vliegvis vereniging

Redactie en Bestuur

Eenentwintigste jaargang, nummer 1 jaar 2011

Huisorgaan van de Poldervlieg
Vliegvisvereniging in St.Pancras en omgeving
Homepage: <http://www.poldervlieg.nl/>

Redactie:

Bart de Steenhuijsen Piters
Ruard Janssen
Frits van Merkenstein
Dirk Barendregt
Martin Kuller
Jelke Boersma

Fotografie:

Ruard Janssen
Harry Wouters
Martin Kuller
Jelke Boersma

Technische realisatie:

Jelke Boersma
Martin Kuller

Redactie-adres:

Bart de Steenhuijsen Piters
b.d.steenhuijsen.piters@kit.nl

Bestuur van de Poldervlieg:

Willem Gravemaker (voorzitter)	072-5641696
Din van Nieuwenhuizen (secretaris)	06-54261327
Ferry Hoogakker (penningmeester)	06-55795250

Secretariaat:

Din van Nieuwenhuizen
Zuidje 15
1636 XB Schermerhorn
d.a.vannieuwenhuijzen@gmail.com

De redactie en het bestuur zijn niet verantwoordelijk voor de inhoud van dit blad. De redactie behoudt zich het recht voor artikelen en bijdragen in te korten.

Inhoud

1 Tussen vlieg en netje

2 Buitenevenement op 27 februari

3 Van het bestuur

4 De Neil Patterson Trophy 2011

5 Vliegvisser in de Eifel

6 Boekbespreking

7 De tip van Harry

8 Vissen in de Hofmanshaven

9 Roofblei

Tussen vlieg en netje

Ik weet nog dat Jan met deze kop kwam, toen we bezig waren met het eerste Poldernimf nummer. We zochten naar een soort redactioneel stuk, waarin we onze gedachten over van alles en nog wat kwijt konden. Zo konden we ook lekker aan de kant gaan zitten toekijken hoe anderen zich uitsloofden en toch commentaar leveren. Vele onderwerpen hebben we behandeld. Eén keer kwamen we nogal lijnrecht tegenover het toenmalige bestuur te staan, al weet ik niet meer wat de aanleiding was. Ik herinner me ook nog het stuk van Frits over het vissen met levend aas dat afgeschaft werd. Eigenlijk was Frits het daar heel erg mee eens, maar Frits zou Frits niet zijn als hij ook geen argumenten had gevonden om het hartgrondig oneens te zijn met deze maatregel. Van mezelf weet ik nog het stuk over de zin van het vliegvissen, die feitelijk ligt in de “onzin” daarvan, waardoor dit een 'autotelische' activiteit is.

Gemedder met kopiëren: als hoofdredacteur ben je nu eenmaal betrokken bij alle onderdelen van het maken van de Nimf. Dus af en toe was ik ook bezig met kopiëren, waarbij ik de periode dat we dat in het kantoor van de Alkmaarse moesten doen als één van de vervelendste heb ervaren. Meestal kopieerde iemand anders de Poldernimf op zijn /haar werk en zo werden we meestal zonder dat het bedrijf of de instelling dit wist gesponsord. Ik ben heel blij met het contract dat we nu af hebben gesloten met de Copy-winkel. De kwaliteit is goed en constant en we hoeven de Nimf alleen nog maar op te halen.

Materiaal: een steeds terugkerend inhoudelijk probleem was de rubriek materiaal. Nu zijn er maar een paar leden van onze vereniging echt helemaal materiaalgek (humhumhum) dus daar zal wel een deel van de oorzaak liggen. In de grote bladen zie je dat degene die deze rubriek behandelt veel

materialen toegestuurd krijgt. Dat is ons helaas nooit gelukt, want dan hadden we vast een groot aantal redacteuren gehad die zich met de rubriek materialen zou bezig houden.

Vliegen binden: het vliegbindpatroon was nooit een probleem. Dat komt ook doordat wij een vereniging zijn waarin we in de winter veel binden. Daar ligt onze echte belangstelling en dan vooral in de winter. Dat is jammer want er zijn zulke mooie voorns en snoeken in de winter te vangen. Ik zou iedereen willen aanraden om in de winter vaak te gaan vissen. Toch heeft een van de gastbinders eens de opmerking gemaakt dat wij wat binden betreft niet de echte drive hadden om goed daarin te worden. Ik zou zeggen dat we het dan echt heel goed doen want je moet wel de lol ervan blijven inzien en het een beetje relativëren: het is een hobby en geen werk.

Bestuur altijd effe porren: het bestuur kreeg ook altijd de gelegenheid om 1 of 2 bladzijden te vullen. Ze vonden dat allemaal heel belangrijk en toch haalden ze heel vaak de deadline niet. Nou geeft dat niet want één van de belangrijkste taken van de hoofdredacteur is het porren van iedereen om op tijd zijn stukkie in te leveren.

Redactie vergaderingen waren een feest. De mannen waren soms net jonge honden: had ik ze weer even in het gareel en bezig met de volgende Nimf en dan had een van hen wel weer een mooi verhaal over vissen of over heel iets anders waarvan ik zelfs hier geen melding kan maken. Mannen: bedankt voor de mooie tijd, bedankt voor de ondersteuning en het meedenken en alle tijd die jullie hebben gestoken in een blad dat uniek is in Nederland.

Ik wens Bart alle goeds in de komende tijd (jaren?). Ik blijf wel in de redactie maar zal me wat meer op de achtergrond houden.

Ruard

Buitenevenement op 27 februari: over echte kerels en kleine snoeken

“Zachtjes tikt de regen tegen mijn mutsje aan”

Op 26 februari staan `s avonds keurig de spullen klaar in de gang. De volgende dag een snoekdag in het Twiske, mooi water in een mooie omgeving. Ik heb er wel zin in maar.....het weerbericht voorspelt veel regen en wind. Nu zit het weerbericht er vaak naast maar zelden als ze slecht weer voorspellen. Ik heb met Hans Kluken laat in de avond nog even contact en we spreken af zondagochtend te bellen als het echt slecht is. Zwemmend vliegvisseren is niet mijn ding. Bovendien vond ik het al vroeg en om dan ook nog als een natte dweil aan de waterkant te staan, brrrrrrrrrrrr

Het is inderdaad beroerd weer en de buienradar voorspelt weinig goeds. We gaan dus niet naar het Twiske maar spreken wel af om, als het even gaat, nog een uurtje richting Schermer/Zuidervaart te gaan. Je staat daar beschut, je bent zo weer thuis en vanaf oktober hebben we daar goed snoek met de streamer gevangen. Bovendien, niet vissen op zondag is ook niet alles. Ook al is het takkeweer, even lekker buiten zijn, koud en nat thuis komen, met een gloeiende kop een lekker bokbiertje met een beerenburger drinken, het hoort voor mij een beetje bij het 'zondag-eind-van-de-middag-gevoel'

Het is dus een schuin oog naar buiten en het andere oog op de buienradar. Half twaalf bellen we we gaan niet, half een bellen we nog niet gaan maar er lijkt wel een opklaring te komen, half tweelet's go. Met de nodige regenkleding gaan we (Ruard was inmiddels ook opgepord) richting Zuidervaart. Parkeren doe we aan de westkant in Schermer, bij een café is een overdekt en windvrij stukje waar we ons in de regenkleding kunnen hijsen. Maar goed ook want al snel begint het weer te regenen.

We maken daar ook onze hengels klaar. We vissen allemaal licht, ik met een 4/5 van Orvis (nog bedankt, Mark, het is een prachthengel), Hans en Ruard met een 5/6 hengel. Zwaarder hoeft niet, de snoek is er meestal niet zo groot (al had Hans er in oktober nog een 90-er gevangen). Streamers, met een loshangend zonkerstripje gebonden op haakmaat 2-6 vragen ook geen zware hengels.

Het gebruik van kleuren is wisselend. Ik gebruik graag rood en wit, maar Ruard en Hans zetten weer ander kleurcombinaties in. Volgens gebruik ik

bijna altijd een *intermediate* lijn, Hans meestal ook maar Ruard onder normale omstandigheden juist weer een *floating* lijn. Bij deze wind stapt hij echter ook over op een *intermediate* lijn. We stappen naar de waterkant. Het water ziet er nog goed uit, whisky kleurig en de kanten waren al vroeg gemaaid dus dat vist gemakkelijk. Het duurt even voordat er aanbeten komen. Ruard loopt naar een stuk aan de andere kant van de brug en is uit zicht. En dan zie ik Hans aan de overkant een leuke baars vangen. Dat is alvast een! Even later verspeel ik een snoek vlak onder de kant, net voor ik hem wil scheppen en daarna nog een keer in dezelfde situatie. Ik roep het ook wel over mezelf af, mijn haak staat tamelijk naar voren (1/3 van de streamer) en de snoek begint in deze tijd soms al voorzichtiger aan te bijten. Ik vind het beter zo dan dat een haak diep in de keel terecht komt. Dan haak ik nummer drie die ik wel weet te landen. Het is een snoekje van 60 cm. Daarna krijg ik weer aanbeten die losschieten, verspeel een kleintje die ik aan de lijn til. Overal zie ik snoekactiviteit in het water. Vlak voordat Hans naast mij komt staan komt nummer twee binnen, net zo groot als de vorige maar wel dikker.

We vissen nog even door maar aangezien wij van buiten steeds vochtiger worden en van binnen wel wat vocht kunnen gebruiken, besluiten we Ruard op te halen. Hij heeft ook leuk gevangen, wel zeven snoekjes al zaten er veel kleine bij (zelfs een van 20 cm). Zijn snoeken beten niet voorzichtig, maar

doken er bovenop en beten dieper dan bij mij. Het kan de stijl van binnenvissen zijn, ik pas een vorm van versneld en schokkerig achtjesdraaien toe en Ruard stript echt de lijn binnen. Je weet het niet en de resultaten zijn ook te wisselend om met zekerheid te kunnen zeggen wat het beste is.

Uiteindelijk gaan we nat, maar tevreden naar huis toe. We voelen ons echte kerels vergeleken met de clubleden die afhaakten voor het vissen in het Twiske.

Al waren de echte kerels natuurlijk de twee Poldervliegleden, Martin en Koos, die ook in de ochtend bij het Twiske zijn verschenen. Dan waren wij vergeleken bij hen misschien minder kerel, maar wel met meer snoek.

Frits

Van het bestuur

Na rumoerige tijden waarin we, noodgedwongen, zelfstandigheid opgezocht hebben, was 2010 een rustiger jaar. Van een woeste rivier naar een kalm kabbelend beekje.

Maar ook een kleine beek kent zo zijn eigen bochten, stroomversnellingen en overhangende takken die hem speciaal maken. Op 17 maart jongleden heeft de ALV plaatsgevonden, waarbij het afgelopen jaar besproken is en nieuwe plannen besproken zijn.

Via verschillende jaarverslagen brengen bestuur en commissies de hoogtepunten naar voren.

Ruard heeft na 20 jaar trouwe dienst afscheid genomen als hoofdredacteur van de Poldernimf en werd op gepaste wijze bedankt. Ook Bart Tussenbroek die zich jaren heeft ingezet voor de club door de Poldernimf rond te brengen aan omwonende leden, heeft besloten deze functie neer te leggen. Zonder dat we er bij stilgestaan hebben, is de club een kampioen rijker. Cor Kluit heeft het clubkampioenschap gewonnen door in de ijsbaan de meeste vissen te verschalken. Gelukkig zijn we er tijdig achter gekomen zodat hij eindelijk gehuldigd kon worden en de felbegeerde beker in ontvangst kon nemen.

De financiën zijn kritisch bekeken, beoordeeld en op advies van de kascontrolecommissie goedgekeurd. Er is enige discussie geweest over de bedragen die gereserveerd worden voor het eerstvolgende lustrum. Voor onze verzelfstandiging hadden we een aardige inkomstenbron via de subsidies van de Alkmaarse HSV. Jaarlijks hielden we mede hierdoor een bedrag over dat in de reservepot ging, zodat er genoeg over bleef om een lustrum te bekostigen. Er zijn nu ook nog aardig wat reserves, maar de grote vraag is hoeveel gaat een lustrum kosten? Dat is natuurlijk afhankelijk van wat je gaat doen. Een tijdelijke commissie is daarom ingesteld om deze vraag te

beantwoorden. De eerste e-mail hebben we reeds van hen ontvangen en we zien vol spanning en vertrouwen kijken we uit naar het komende lustrum.

Verder gaat de website “verbouwd” worden. Een nieuwe host, nieuwe software en een nieuw uiterlijk. Statisch met een beperkte hoeveelheid informatie, die er gewoon goed uitziet, of dynamisch met maandelijks nieuwe updates? Er wordt eerst in beperkte kring overlegd om met een plan naar buiten te komen. De inbreng van de leden zal ook hier belangrijk bij zijn.

Er is kort aandacht gevraagd voor het feit dat deze kleine club een aantal oudgedienden heeft die ondertussen in iedere commissie gezeten hebben. Het aantal nieuwe leden is beperkt en het zou jammer zijn als het moeilijker wordt om vrijwilligers te vinden voor de diverse taken. Er werd vrij snel gewezen op de vraag of het vergroten van het aantal leden niet zal leiden tot averechtse effecten. Een kleine club heeft meer samenhang en meer leden is niet hetzelfde als meer actieve leden. 50 leden is als maximum ingesteld. Een paar vrijwilligers zullen onze club gaan vertegenwoordigen bij het 100 jarig bestaan van het viscollege “De Hengelaar” in de Rijk. Om onze aanwezigheid wat beter te promoten is er gezamenlijk besloten een vlag of banner aan te schaffen. Zo kan iedereen duidelijk zien wie we zijn en wat we doen. Toont wat beter dan een serie aan elkaar geplakte velletjes papier.

Na een korte rondvraag wordt iedereen bedankt voor aanwezigheid en inzet en wordt de vergadering voor half elf afgesloten. Zo kronkelt de rivier verder door het weelderige landschap. We zullen volgend jaar zien wat het water voorbij de volgende bocht voor ons in petto heeft.

Namens het bestuur, uw secretaris. Din

Neil Patterson Trophy 2011

Ondanks dat alle wedstrijdjes, of 'buitenevenementen' zoals we ze tegenwoordig noemen, leuk zijn staat de Neil Patterson Trophy met kop en schouders boven aan mijn lijstje. De reden daarvoor is dat ik geen wintervisser ben. Tegen de koude is genoeg kleding beschikbaar en echt koud hoeft je het dan niet te hebben. Maar ik heb nog steeds geen goede oplossing gevonden voor die eeuwig steenkoude handen. Nu hoor ik iedereen zeggen dat ik dan maar van die handige opwarmers tijdens de veiling had moeten kopen. Die dingen werken dus niet want het vasthouden van de handenwarmers en het tegelijk binnenstrippen van de lijn is volgens mij nog nooit iemand gelukt.

De Neil Patterson is voor mij de eerste samenkomst met de mogelijkheid op beter en warmer weer. Eindelijk geen ijsafzetting meer in de ogen van je hengel. Voor deze aflevering hadden we goed visweer, dus niet te warm en geen zonnetje. De zon die had zich op zaterdag al laten zien en de watertemperatuur iets omhoog geschroefd. Nu was de eerste opdracht voor de organisatie (Ruard & Frits) de taak om uit te

vinden waar goed viswater was te vinden. Met de hulp van Jan van Krugten werd besloten om op het industrieterrein van Obdam de hengels op te tuigen en de vliegen te binden. Want zoals jullie weten, dienen de vliegen aan de waterkant met enkel koperdraad gebonden te worden.

Voordat we aan de slag gingen, werden er nog wat goede adviezen over het binden uitgewisseld. “Doe eerst de vlieg aan de lijn, want als je hem toevallig laat vallen dan ben je hem niet kwijt en hoef je ook niet opnieuw te beginnen” vertelde Frits ons. Deze goede tip van hem te krijgen, is opmerkelijk want Frits doet alles voor een fles whisky. En hij zou dus op tijdwinst komen als iedereen zijn vlieg zou laten vallen. Ik weet niet of andere deelnemers er ook problemen mee hadden, maar ik kon niet overweg met deze tip. Uiteindelijk heb ik de vlieg dus weer losgemaakt en ben op de oude manier verder gegaan. Dit kostte me wel enig oponthoud en toen de vliegjes klaar waren, stond iedereen al te vissen op de beste stek van die dag. Wat doe je dan als latkomer? Je kunt er tussen gaan staan maar dan wordt het wel heel erg vol. Vertwijfeld sta je op een onbekend industrie gebied met de vraag waar nog meer water te vinden is. Dankzij de moderne techniek in de vorm van een high-tech telefoon met voor-geïnstalleerde google maps is ook dit probleem in een tel opgelost. De maps openen en je heb de kaart van Obdam voor je neus. Nu is het gewoon een kwestie van gaan lopen en de kaart beweegt met je mee. Er was dus nog veel meer water in het bewuste gebiedje en zo kwam ik op een heel mooi rustig stukje water waar ik mijn eerste visjes begon te vangen. Het waren er niet veel maar ik ben altijd blij als de nul is verdreven.

Om 13:00 uur was het afgesproken moment dat we elkaar weer zouden treffen om uit te maken wie er deze keer met de fles *Tullamore Dew* naar huis mocht gaan. Ruard was de enige met vier vissen, maar naar eigen zeggen had hij zijn mooie brasem vals gehaakt waardoor hij toch op drie soorten

bleef. Van mij had hij die fles mogen hebben want de brasem lag wel in zijn netje. Maar Ruard bleef onwrikbaar bij zijn standpunt en dus was er geen uitreiking van de fles whisky. Die is er dus voor het tweede jaar niet uitgegaan. De fles wordt zo wel erg oud dus ik hoop dat Frits hem even leegdrinkt en een nieuwe voor het volgende jaar koopt. Van de overige deelnemers hadden Frits, Jacob, Bart en Koos drie soorten vis gevangen. Jelke en ik hadden twee soorten. De vangsten waren goed, want er waren clubleden die meer dan 20 stuks hadden gevangen. Onze dank gaat daarvoor naar Jan die een beste stek had aangewezen voor de 2011 editie van de Neil Patterson Trophy.

Martin

Vliegvissen in de Eifel

Leren vliegvissen op stromend water

Het moet in de winter van 2009 zijn geweest toen ik een oproep in het blad “de Nederlandse vliegvisser” tegenkwam. Er werd een cursus vliegvissen op stromend water aangeboden. Een cursus onder leiding van professionele instructeurs die doorgewinterd zijn op het gebied van vliegvissen op stromend water. In gedachten zag ik mijzelf al staan, klungelend op gladde stenen, mijn balans zoekende terwijl ik een vlieg te water probeerde te laten. In een windstille polder kan het al lastig zijn om een vis te vangen. Laat staan op een stromende rivier. En voor vissen op stromend water hoef ik niet ver te rijden, want wanneer de waterzuivering bij ons in de buurt water loost, dan stroomt het ook flink. Wanneer vis je nou op stromend water....

Het begon pas echt bij me te borrelen toen Bart zijn enthousiaste voorbereidingen voor zijn vakantie op de blog zette. Hij ging vissen in de Picardie op de rivier de Canche en dook onder tussen Fransen om de geheime techniek van het vliegvissen op hun rivier te doorgronden. De voorbereiding maakte hem hongerig naar bindpatronen en tips die hem aan de oevers van de rivier goed van pas zouden kunnen komen. En toen gebeurde het ook met mij. Ik zag mijzelf opeens in een rivier staan, een spectaculaire vis haken en na een heldhaftige drill, waarbij ik enkele tientallen meters door een kolkende watermassa waad, een prachtige vis land.

Afgelopen najaar mailden Bart en ik over het onderwerp en vatten we het idee op om met een ervaren visser eens een lang weekend te gaan vissen op stromend water. Ik verkeerde op dat moment in een stadium van bewust onbekwaam zijn. Dat houdt in dat je weet dat er zaken zijn die je nog niet weet of kunt, maar die je wel wilt leren. Want waar loop je tegen aan wanneer je op rivieren in het buitenland wilt vissen... en vangen? Bart en ik inventariseerden de vragen die we hadden en kwamen met de volgende punten;

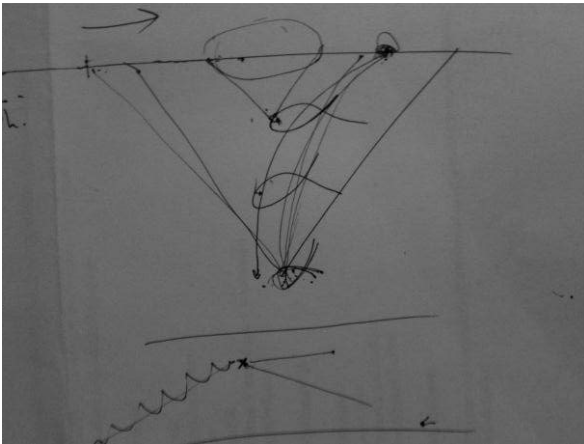
- Hoe selecteer je het visgebied?
- Welke vergunningen heb je nodig en waar haal je die?
- Welk materiaal en uitrusting is nodig / noodzakelijk?
- Welke vliegen neem je mee?
- Wat moet je beheersen als het gaat om de werptechniek?
- En wellicht vergeten we nog van alles en zijn er vele *do's and dont's*

Om een lang verhaal kort te maken, wij hebben een (figuurlijk) lijntje uitgeworpen naar Ruard om eens te polsen wat hij van onze plannen vond. Onze ideeën begonnen ondertussen al de vormen van een behoorlijke workshop te krijgen. Zoiets wat “de Nederlandse vliegvisser” aanbiedt maar dan in eigen

beheer georganiseerd. Ik denk dat de meesten onder ons weten dat Ruard van vliegvisserij houdt, maar het overdragen van kennis en vaardigheden op anderen vindt hij minstens zo leuk. Zeg maar, een plezierige vorm van beroepsdeformatie. Het was dan ook niet toevallig dat we Ruard polsten. Hij verklaarde zich bereid ons verder op weg te willen helpen door samen met ons de trip voor te bereiden en mee te gaan. Het plan was geboren.

We zijn ondertussen met z'n vieren want Jacob heeft zich ook aangesloten. Bart en Jacob hebben al eens op rivieren gevist. Ik ontbeer die ervaring, want inmiddels reken ik het water bij de waterzuivering niet meer tot de categorie stromend water.

Sinds het plan is gestart, zijn we drie keer bij elkaar geweest. We hebben een mooie amateurfilm gezien over twee clubleden van de Poldervlieg die op de Kyll visten. Leuk om te zien en leerzaam omdat Ruard commentaar en aanwijzingen gaf. Snel hebben we plannen gemaakt voor de trip om ons plan concreet te maken. De selectie van ons visgebied werd heel praktisch ingegeven door de reistijd acceptabel te houden en toch in een leuk gebied te kunnen vissen. Mede door de ervaringen van de broer van Ruard kwamen wij uit in Birresborn, een vriendelijk plaatsje nabij Gerolstein.

visgebied werd heel praktisch ingegeven door de reistijd acceptabel te houden en toch in een leuk gebied te kunnen vissen. Mede door de ervaringen van de broer van Ruard kwamen wij uit in Birresborn, een vriendelijk plaatsje nabij Gerolstein.

Ik had op mij genomen om de overnachtingen en de vergunningen te regelen. Wat nieuw voor mij was, is dat de vergunningen voor het viswater gekoppeld zijn aan de overnachtingen in de desbetreffende plaats. Een belangrijke voorwaarde waardoor ik mijn eerste boeking van een hotel finaal de mist in zag gaan. Om een lang verhaal kort te maken, het leek simpel want de vergunningen waren te krijgen in hotel Zur Krone in Birresborn maar helaas waren ze volgeboekt. Even *googlen* bracht mij al snel bij een ander hotelletje waar de hotellier ook nog eens vliegvisser was. Hij verkocht de vergunningen en had nog wel twee tweepersoonskamers voor ons. Bijna hadden we het rond, tot ik tot de ontdekking kwam dat het om vaste bedden ging. Nu zijn Bart, Jacob en Ruard leuke jongens om mee te vissen en een biertje te drinken, maar om samen in een tweepersoonsbed te stappen is mij wel een brug (bed) te ver. En zij dachten er op hun beurt net zo over.

Op aanraden van dezelfde aardige hotellier vonden we een hotel in Gerolstein. Leuk, ze hadden plaats en vergunningen.....maar alleen voor het water in Gerolstein. En *nein* we konden niet naar Birresborn, omdat we daar minimaal twee dagen moesten overnachten om een vergunning te kunnen krijgen. Terug naar Birresborn dus. Daar vond Ruard een prachtig pension, wat plaats had voor vier personen in vier eenpersoonsbedden. De eigenaar mailde ons de aanvraagformulieren voor de *fischereischein*. Die hadden we redelijk snel binnen en de vergunningen voor de Kyll liggen klaar wanneer we er zijn.

Wij hebben nu twee keer met elkaar vliegen gebonden voor de Kyll. Het schijnt dat het met die forellen en vlagzalmen nogal precies komt. Ik bind dan ook keurig de patronen na die we bespreken. Zoals het bij jullie ook wel eens zal voorkomen ontbreekt het mij wel eens aan bindtijd. Maar om de productie te verhogen bind ik op een avond slechts een patroon, maar dan wel minimaal vijf stuks. De vliegvisser die zegt dat hij voor

z'n ontspanning vliegvisst kan ik nog maar moeilijk geloven. Het is gewoon keihard werken en overuren maken.

Dat binden is natuurlijk hartstikke leuk. Ik kan mij herinneren dat Bart via de mail een vraag stelde aan Ruard over het maken van een shortlist van de drie best vangende natte en droge vliegen in het jaargetijde dat je er bent. Waar haal je die lokale kennis vandaan om op 400 km afstand je vliegendoos vol te binden met juiste patroontjes? Het antwoord was;

Als je tot een selectie van zo weinig vliegen wilt komen, moet je denken aan patronen die veel insecten imiteren: een sedgeachtige die ook een dun imiteert, dan kom je uit bij een eendekontje of een zwart klinkhamertje, een nimfje dat een aantal haftennimfen imiteert (een pheasanttail of donker hazeoortje met goudkraal) en een natte vlieg die je gebruikt als je het niet meer weet, dus een greenwells glory spider of een black pennel. Als je deze vliegen bindt op haakmaatje 12 en 14 en je hebt er ook nog een zwart palmertje met haak 16 bij voor noodgevallen, dan kom je denk ik een heel eind.

Het is altijd zo dat de visser vangt en nooit de vlieg. (bv je gooit stroomopwaarts naar een stijgende forel met een droge vlieg,

maar je hebt niet door dat de kring die je ziet alweer stroomafwaarts van de vis is als jij de kring ziet. Je werpt dan achter de vis en zult hem dus niet vangen).

En ook: je kan een vlieg zoeken bij een vis die je ziet stijgen of je kan een vis zoeken bij de vlieg die je aan je leader hebt.

En: als je vissen met een droge vlieg het leukst vindt wie ben ik dan om te zeggen dat je met een nimf veel beter vangt?

Ruard

En opnieuw realiseerde ik mij dat ik bewust onbekwaam ben. Iedereen heeft deze fase mee gemaakt en al doende en door veel te vragen ontwikkel je eigen kennis en inzicht in wat werkt, maar ook in wat je leuk vindt om te doen. In het weekend van 13 tot en met 16 mei is het zo ver. Dan gaan we daadwerkelijk vissen. Ik zal jullie in de volgende Poldernimf berichten wat onze belevenissen zijn geweest.

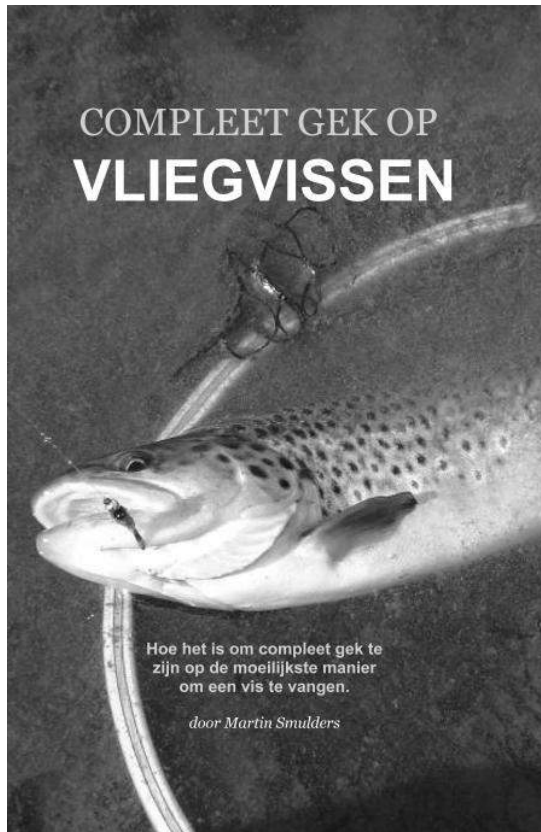
Jelke

Boekbespreking

Compleet gek op vliegvissen door Martin Smulders

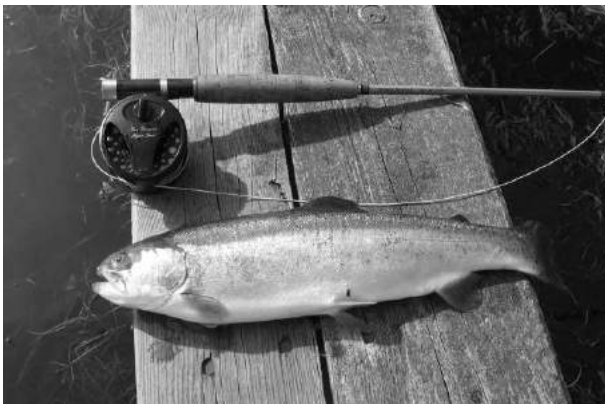
De meeste lattenzwaaiers zijn behoorlijk verslaafd aan hun manier van vissen. Zo ook Martin Smulders. Hij is er op z'n twaalfde in Noorwegen mee begonnen. De schoonheid van de natuur zal ook wel een rol hebben gespeeld. Vliegvissers hebben veel op met de kwaliteit van de natuurlijke omgeving. De schrijver heeft zijn verslaving van zich afgeschreven zonder af te kicken. Dat doet hij op een heel persoonlijke en enthousiaste manier. Daarom blijf je doorlezen ondanks het feit dat het boek nogal wisselend van kwaliteit is. Het is een chaotisch boek vol herhaling en in vaak niet al te best

Nederlands geschreven (ik blijf leraar) door stijfouden en verkeerde zinsopbouw. Maar we herkennen overal in het boek het ervaren van het vliegvissen. Het begin, de fouten, de teleur-stelling, verrassing, extase en uiteindelijk de voldoening. Het gevoel dat je krijgt als je in de rivier staat en de natuur om je heen voelt. Het boek is vooral bruikbaar voor de beginner om een voorstelling te maken van de sfeer en de

vaardigheden die zo belangrijk zijn voor het vliegvisseren. Tussen de belevenissen door geeft Martin Smulders tips over lijnen, leaders, punten en natuurlijk vliegen. Grappig is dat hij geweldig veel bindt en uiteindelijk toch maar een paar vliegen steeds weer gebruikt. Martin besteedt terecht veel aandacht aan leaders en punten. Zijn stelling is: niet lui zijn, de presentatie van een vlieg valt of staat met de leader. Steeds controleren en bij twijfel: knopen. En ontbrekende haakpunten leveren wel een aanbeet maar geen vis. Behalve de omslag zijn de foto's zwart-wit en vaak van technisch matige kwaliteit. Dat zal wel met de kosten van het boekje te maken hebben. De foto's geven wel een goed beeld van het water en de vis waar de schrijver zijn avonturen mee heeft beleefd. Een foto had niet gebruikt mogen worden: op de omslag staat een mooie bruine forel die duidelijk zichtbaar vals gehaakt is aan de buitenkant van de onderkaak. Dat Martin dat niet gezien heeft! Ruurd liet me de omslag zien en vroeg me wat er naar mijn idee mis was. Binnen 2 seconden zag ik het. Het is toch een aardig boekje, gesneden en gelijmd, met slappe kaft. Voor 12,50 heb je een paar uur plezier. Ik denk dat Martin Smulders het zelf heeft uitgegeven want het is te bestellen op www.dutchflyfishing.nl

Dirk

De Tip vanHarry Wauters.

Tips zijn natuurlijk leuk om te krijgen, maar ook om te geven. Iedereen heeft zo zijn eigen maniertjes om nog even handiger te vissen. In deze rubriek zijn al die tips welkom. Sterker, we zijn er hartstikke nieuwsgierig naar! Of het nu gaat om nieuwe inzichten en technieken of huis, tuin & keukentips om de kosten van een dure hobby te kunnen drukken, alles is welkom. Voor deze Tip geven we het woord aan Harry.

Het zal in de zomer van 2006 zijn geweest toen ik met Fred Schmidt voor het eerst in de Boekelermeer ging vissen. Prima water en we vinggen mooie voorns op een van zijn stekken. Even verderop was men net klaar met het aanleggen van het natuurgebiedje bij de 'Boerderij' en voor het ondiepe water zocht ik eigenlijk nog een goed zichtbare nimf. Zonder enige voorkennis kwam ik uit op een made. Heel eenvoudig, geelwit en iets verzwaaard nam ik de proef op de som en het werd een doorslaand succes. De (ruis)voorns liepen er mee weg met als bijkomend voordeel dat ik ene Cor, een vliegvisser die ik daar pas had ontmoet, een beetje kon bijbenen (!)

Enige tijd later ging ik met Martin de Ligt en Ruard naar de haven van Huizen en ook daar bleek 'mijn' made zijn werk prima te doen. Ik ving er een aantal mooie blankvoorns mee. Ruard was geïnteresseerd in het vangende werktuig, bekeek de vlieg eens aandachtig en riep, '*maar dat is een made*'! De daaruit ontstane discussie laait af en toe nog op en de 'Boekeler maai' was geboren. Het vertrouwen in mijn Killer Bug werd even getest maar is nadien alleen maar groter geworden door de vangsten in binnen en buitenland.

De *Griffith Gnat*, mijn tweede tip, is een klassiek patroon dat ik heb gebonden voor Oostenrijk. Ik wilde een eenvoudige en goed zichtbare (midge, meivlieg) imitatie hebben voor meren

en riviertjes en na wat zoeken kwam ik uit bij deze vlieg. Ik vind droog vissen eigenlijk het leukst maar veel vliegen zinken, ook na invetten, toch weer snel of moeten na een aanbeet vervangen worden. De *Gnat* vormde op het eerst genoemde criterium helaas geen uitzondering waardoor ik op zoek ben gegaan om het een langer drijfvermogen te geven. Maak de vlieg eerst waterafstotend door er een druppel Watershed op te doen en laat het een nacht drogen. Voor het vissen goed invetten (Mucilin) en de vlieg blijft veel langer drijven dat een onbehandelde.

De grizzle gebonden Gnat gebruik ik het meest en is op stromende water, maar ook in de polder, meestal goed zichtbaar en kan klein worden gevestigd. Ook op Biddinghuizen is het een echte vanger.

Mijn derde tip is afkomstig van Kees Pootjes en kwam via Martin de Ligt naar mij toe dus hierbij bedank ik beide heren. Het is een beetverklikker die gebruikt kan worden bij het (winter) vissen in de grachten en op forellenvijvers. Het idee is simpel: monteer een stukje foam op wat backing en bevestig dat tussen de vliegenlijn en leader. Door de lengte van de leader en/of de grootte van het foam te variëren kun je nimfen hoog of dieper vissen en bij winderige omstandigheden is een voorzichtige aanbeet beter zichtbaar. Staat er geen wind, gebruik dan alleen wat backing (wel invetten) als beetverklikker.

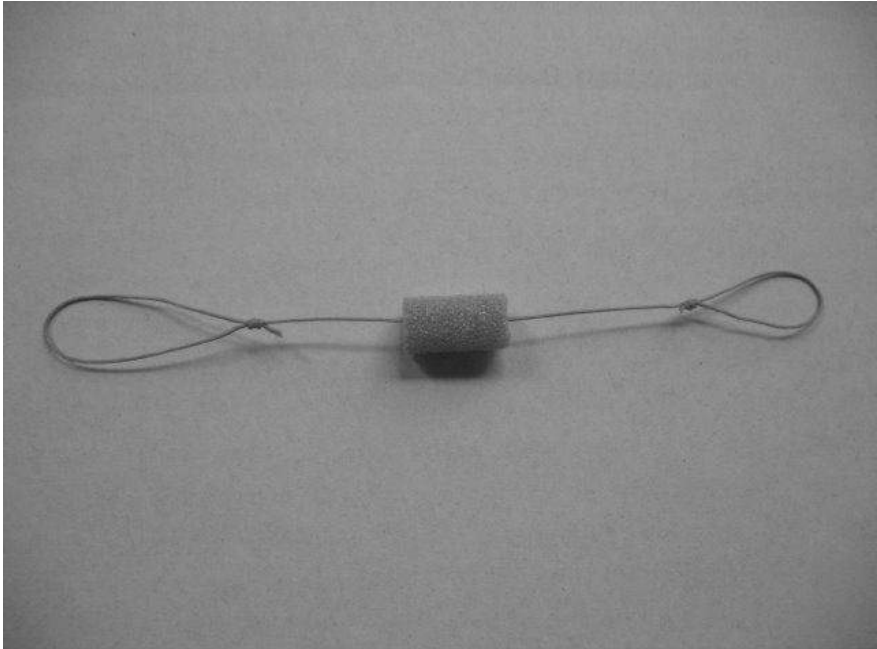
'...Vis altijd daar waar vis zit want het omgekeerde is ook zeker waar, dus.....waar geen vis zit, vangt men niets tenzij de visser verantwoordelijk is als er met een patroon gevangen wordt..'

Harry, bedankt voor deze 3 tips! Het levert weer een paar leuke experimenten op. De volgende tip vragen we aan Fred Vet. Die heeft denk ik wel een paar mooie nieuwtjes voor ons.

De tips mogen natuurlijk ook over andere zaken gaan dan vliegenbinden. Fred, wij spreken elkaar!

Jelke

De Beetverklikker:

Maak in het midden van een rood (geel) stukje backing (16 cm) een knoopje, doe hierop wat seconden lijm en schuif het foam met een naald op het knoopje. Maak aan weerskanten een lus (de verklikker is dan zo'n 12 cm lang), vet de backing goed in en maak een lus vast aan de vliegenlijn (loop in loop). De andere lus, eventueel met ringetje, bevestigen aan de leader en de eenvoudige (de)monteerbare verklikker is klaar.

Vissen in de Hofmanshaven

Ik heb een aantal malen gevist in de Hofmanshaven. Dit water is bij ons onder die naam bekend maar eigenlijk heet het de Zuiderhaven. Er zit het hele jaar vis maar de echte *Bonanza* vindt plaats in het voorjaar vanaf half april tot...ja tot de vis de kant in is gegaan om te paaïen. Meestal is dat begin mei, een paar dagen na Koninginnedag. De laatste jaren kwamen de voorns steeds vroeger de haven in. Ik kan dus niet voorspellen hoe het dit jaar zal gaan. Je kunt de beweging van de vis volgen op de site van Johan Sibum: <http://members.quicknet.nl/jh.sibum/>. Je vindt de meldingen van vangsten onder het menu-item 'Hofmanshaven'. Begin vorig jaar waren er meldingen van 8 tot 30 april, en daarna werden alleen nog aalscholvers gemeld.

Je kunt in de Hofmanshaven alleen goed vissen met een waadpak. Lieslaarzen zijn niet lang genoeg, want je moet tot ongeveer je buik het water in. Als je er nog nooit geweest bent, ga dan met iemand anders mee het water in, want op niet alle plaatsen is het zo ondiep dat je veilig kunt waden. Een bellyboot is ook een optie, maar daar heb ik geen ervaring mee. Doordat je wadend niet zo diep komt hoef je ook niet zo diep te vissen, dus gebruik je een leader die net zo lang is als je hengel of een metertje langer. Als je steeds bodem pakt, kort je de leader wat in net zo lang tot je geen bodem meer voelt. Over het algemeen moet je langs de bodem vissen. Je vist meestal naar de uitgang van de Hofmanshaven, maar soms ook wel dwars naar de dijk waar (vroeger) het woonbootje lag/licht. Dat is de dijk die aan de Noordkant loopt. Daar zit een wat diepere kuil, als je tenminste bij het strandje in de buurt van het woonbootje te water gaat. Daar zit vaak de vis, maar er zijn ook 'zwerfers' (vissers die graag iets anders proberen dan de rest) die op andere plaatsen vissen en vangen. Het is in de Hofmanshaven heel gebruikelijk om 'op elkaars lip' te gaan staan, d.w.z. dat je zoveel afstand neemt

dat je wel met elkaar kan praten maar dat de haken van je buurman niet in jouw hoofd komen.

Je vist je nimfen meestal terug op een langzame manier, met achtjes, met haaltjes of met af en toe een rukje en dan weer even stil laten liggen, meestal niet te snel. Wel hebben we het een keer meegemaakt dat alleen haaltjes van een halve meter en dan even stoppen, de enige manier was om vis te vangen. Met andere woorden: het is proberen en variëren. Vis er niet te zwaar en gebruik nimfen op haakje 12 of 14. Op iedere nimf een goudkopje van 3 mm of gelijkwaardig, wat samenhangt met de lengte van leader en de snelheid van het binnenvissen. Sommige vissers hebben een beetverklikker (het lijkt soms wel eens op een boei) op hun leader, maar ik heb daar meer last dan gemak van dus ik vis zonder. Als je een beetverklikker gebruikt, maak die dan vast aan je vliegenlijn en bindt er daarna alleen 12/100 nylon aan. Ik vis meestal met een stukje *braided* lijn met daaronder een stuk van 12/100.

De beten voel je meestal: een ruk, een rukje, even tegenhouden van de lijn of de lijn wordt uit je handen getrokken. Als er gevangen wordt dan vangt meestal iedereen en dan maakt het ook niet uit welke nimf je aan de lijn hebt hangen. Ik denk dat de meeste vissers een donkere nimf met pheasanttail of met pauwefibers aan hun leader knopen. Je kunt naar hartenlust experimenteren met nimfpatronen, probeer ook eens een haakje 14 of misschien wel 16 maar gebruik ook eens een haakje 10. Meestal zijn de voorns nogal klein van maat maar af en toe loopt er een beste tussendoor of vang je een mooie baars. Als je 'gatverdamme!' over het water hoort schallen heeft iemand een brasem gevangen of vals gehaakt.

Tijdens de rest van het jaar, zomers vooral, wordt er in de Hofmanshaven op slechtweerdagen of 's morgens vroeg ook wel winde gevangen. Op mooie dagen schijnen er teveel waterscooters en zwemmers te zijn om goed te kunnen vissen.

Zorg dat je er op tijd bent als het seizoen start tussen half en eind april en meestal begint het vangen pas na drie uur, dus je hoeft er niet vroeg voor op te staan.

Ruard

Twee patronen die je kunt gebruiken in de Hofmanshaven

Roofblei, zijn we daar blij mee?

Antwoord op een ecologische en sportviskundige vraag

In de loop van de afgelopen 50 jaar is ons visbestand verblijd met 15 nieuwe soorten geschubde waterexoten. Nieuw in ons polderlandschap zijn o.a. Amerikaanse hondsvij, blauwband, Pontische stroomgrondel, blauwneus, roofblei en een tiental andere soorten. Kanalengravers, aquariumhouders, vijverfanaten en sportvissers zijn verantwoordelijk voor deze introducties. Ze hebben het zich waarschijnlijk niet gerealiseerd, maar zo gaat dat.

De roofblei is ook zo'n soort die de biodiversiteit in Nederland vergroot heeft. Het is zonder twijfel een verrijking voor de sportvisserij maar wat de gevolgen zijn voor het waterecosysteem, het leven onder water, weten we niet of nauwelijks. De roofblei is zijn grootste opmars begonnen in 1992 toen het Main-Donaukanaal open ging en er een natuurlijke trek mogelijk werd. De eerste roofblei werd overigens al in 1984 in de Roer aangetroffen, wat waarschijnlijk een emigrant uit West-Duitsland was, waar hij is uitgezet. Op dit moment heeft de roofblei zich via de grote rivieren zoals Rijn, Waal, Maas en IJssel tot in de polders verspreid. Hij is te vinden van Maastricht tot Moddergat.

De roofblei, *Aspius aspius* L.1758 fam. *Cyprinidae*, is een voornachtige vis die wat lijkt op een winde. De vis is zijdelings afgeplat, tamelijk slank, heeft kleurloze ogen en een tandeloze, stevige bek. Het is de enige roofvis in de familie van de karperachtigen. De roofblei kan een lengte van 120 cm krijgen. Hij leeft vrijwel uitsluitend van vis, vaak speltaas als daar voldoende van is. Ook grote vissen kunnen zich efficiënt voeden met veel kleine vis. De visjes zijn in een sterke stroom vaak in moeilijkheden of de roofblei duikt een school in en slaat in de veroorzaakte paniek zijn slag. Ook grotere vis tot 10 cm staat op zijn menu. Als de roofblei klein is, tot 40 cm, jagen ze in scholen, maar de grotere vissen leven en jagen solitair.

De roofblei heeft een goede waterkwaliteit nodig voor zijn bestaan. In Oost-Europa is die waterkwaliteit, en daarmee de roofbleipopulatie, achteruit gegaan.

De roofblei paait op grindbanken, in stromend water waar de eitjes worden afgezet, maar de soort is niet zo kritisch want ondergelopen weilanden worden ook gebruikt. Daar worden de eitjes niet alleen op waterplanten afgezet maar ook op gras en ondergelopen boompjes. In Nederland is nog geen voortplanting vastgesteld en men vermoedt dat jonge vis uit het buitenland komt. Het hoge water in de Oost-Europese rivieren afgelopen jaren vormt een prima transportmiddel.

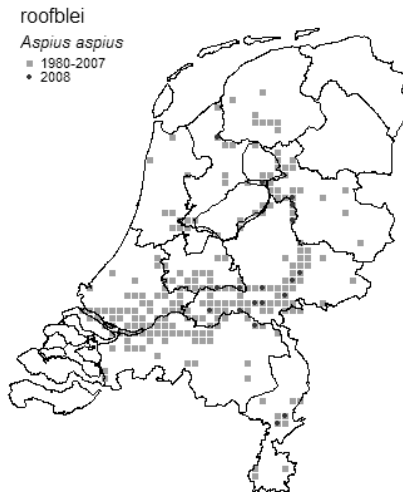
In Nederland is de vis in 2010 opgenomen in de visserijwet, maar daarin heeft hij geen bijzondere wettelijke status. De vraag is of de roofblei een bedreiging vormt voor het West-Europese watermilieu. Daar is nog niets van gebleken. Waarschijnlijk is er geen negatief effect omdat de soort in Oost-Europa in een stabiele niet afwijkende toestand samenleeft met dezelfde vissoorten als hier. We weten het echter niet zeker. Wat zal het effect van de roofblei op de stand van de snoek zijn, wat ook een gezichtsjaeger is? We zullen het de komende jaren gaan zien.

Voor de sportvisserij is de roofblei ongetwijfeld een verrijking. Hij is op verschillende plaatsen te vangen. De grote exemplaren bevinden zich in de grote rivieren bij kribben, stroomnaden, stromende nevengeulen, en stuwen. Let er daarbij wel op dat je 70 meter van de stuw blijft, anders riskeer

je een boete van 30 euro. De roofblei kan ook bevestigd worden in zandgaten en polderwater. Met de vliegengengel is de vis prima te vangen. In de rivieren met een 7-9 hengel, een intermediate glaslijn en 2 meter fluorcarbon met een 12 lbs trekkracht. Op kleiner water kan het ook met een 5-6 hengel en een drijvende lijn. De vliegen moeten niet te klein zijn, tussen 5 en 10 cm, en gebonden worden als streamer, wobbler, flashfly, zeebaarsvlieg, muddler, zonker, popper, of grote nimf met een schoepje. Goede sites voor het vliegvisseren op roofblei zijn: www.erikdenoorman.com, www.dyckers.com, www.poseidonvliegvisseren.nl en www.vliegvissereneuropa.nl (stekken). Met een plughengel is natuurlijk ook goed te vissen op roofblei. Zie hiervoor de sites: www.vissenoproofblei.nl en www.totalfishing.nl. Een aardige site met schepnetvisseren, die samenwerkt met Sportvisserij Nederland, is www.ravon.nl. Daar staat o.a. een mooie foto van Jelger Herder, een hele goede natuurfotograaf, en een verspreidingskaart van de roofblei voor Nederland.

Dirk

muddler.nl

one stop webshop voor kunstaas- en vliegvisproducten

www.muddler.nl

muddler.nl

one-stop webshop voor kunstaas- en vliegvisproducten

samen zijn wij sterker:

- . keuze uit een unieke variatie van vliegen en vliegbindmaterialen.
- . van directe import naar de eindgebruiker.
- . twee keer per maand aanvoer van voorraadproducten.
- . twee keer per maand aanvoer van nieuwe producten in ons assortiment.
- . gegarandeerd veilig on-line betalen met **MultiSafepay**.
- . geen extra kosten voor betalen met credit cards.
- . geen minimum orderkosten, wel minimale verzendkosten.
- . bij iedere bestelling een MUDDLER cadeau!

Heeft u niet gevonden wat u zocht? Heeft u nog vragen?

Maak dan geheel vrijblijvend gebruik van onze directe contact service:

Per telefoon: 06-15851146

Per e-mail: verkoop@muddler.nl

Na afspraak Akker 21, 1841GS Stompeteren

Wij zijn 7 dagen per week paraat.

muddler.nl

one stop webshop voor kunstaas- en vliegvisproducten